⁊ ꝓbat hoc Anſ. exemplo Iob. ſicut be. Iob ne magnitudo virtutum eum extolleret ad ſuam fragilitatē cõſiderandam cucurrit di. Parce mihi domine ⁊c̃. Quid eſt homo ⁊c̃. Iob. vij. Et rurſus ne ob calamitatum ſuaꝝ multitudinē deſperaret. ad ſuam innocētiam pēſandam ſaltauit di. Non peccaui ⁊ in amaritudinibꝫ morabiẗ oculus meus ⁊c̃. Iob. xvij. Quaſi ergo trāſuerſales ⁊ varios ſalt⁹ dabat. q̇ nunc vt ſibi pceret̃ rogabat. nūc aūt ſe non peccaſſe dicebat. vt neq̧ in elationē ſupbie innocētia eum duceret. neq̧ in deſperatōem eum calamitas traheret. Sic ⁊ nos cum a vana gloria tentamur. nō bona noſtra opera ſꝫ exceſſus cõſiderare hortamur. Sicut de hoc dixit q̇dam ſenex in li. patrum. Qñ cogitatu vane glorie vel ſupbie dyabolus te impugnat tūc pſcrutare teipm̄ ſi omnia dei mandata ſuaſti. ſi inimicos diligis. ſi gaudes in gloria inimici tui. ⁊ cõtriſtarꝭ in deiectione eius. Et ſi apud te habes qñ inutilis es in omnibꝫ hominibꝫ ⁊ plus peccas. ⁊ neq̧ de te grāde aliq̇d ſapias tanq̄ aliquid feceris. Scies ꝙ elata cogitatio omnia bona diſſoluit. Item addit Ariſt. de ceruo qñ canes euꝫ inſequunẗ ſi poteſt fugit ad fluuium. vbi ex aque frigiditate viribus reaſſumptis trāſuadando aquam venatorem euadit ⁊ fugit. Tūc aūt ſm Guilh. vbi ſup. Canes inſequunẗ ceruum quando importune tentationes vel cogitationes moleſtant ⁊ ſtimulant animum. q̇ tunc fugit ad fluuium qñ ad ſui cõſiderationem cū timore rediēs copioſas lacrimas fundit dicens in orōne. Deus meus es tu ne diſceſſeris a me. Quoniam tribulatio ꝓxima eſt. ⁊ nō eſt qui adiuuet. Quoniā circūdederunt me canes multi. cõſilium malignātium obſedit me. vt inq̇t Dauid pſ̄. xxj. Et tunc oratio lacrimoſa ſic animum fortificat ⁊ corroborat vt nō ſolum canes. i. tentatōnes euadat. ſꝫ etiam extinguat. Iuxᷓ illud pſ̄. lxxiij. Contribulaſti capita draconum in aquis. ſ. lacrimaꝝ. ❡ Sic q̇dam ſenex cum tentareẗ de vana gloria. rediit ad ꝓpriam cõſiderationem. vt legiẗ in vitaſ pa. li. ij. c. cxj. Hic enī cum ſenſit ad ſe venire aliquos cum lapidibꝫ vt rogarent ꝓ ſanitate infantis. ſtatim exuit ſe. ſua veſtimenta in flumina miſit. ⁊ lauare cepit. ſtans nudus. Ille autem q̇ miniſtrabat ei erubuit ⁊ rogauit homines dicēs. Reuertimini ſenex noſter ſenſus pdidit. Veniens ergo ad eum dixit. Abba quare hoc feciſti: omnes enī q̇ te viderunt dixerūt. Demonium hꝫ.

M Cui ille. Et ego inq̇t volebam hoc audire. ❡ Tercium rhete eſt auaricie. ⁊ hoc ante Adam expādit qñ eius ꝑſuaſioni cõſenſit. Itaq̧ ꝑ hoc rhete xp̄m cape voluit. qñ vt ait euangeliſta ip̄m in excelſum mōtem duxit. ⁊ omnia regna ei oñdit dicens vt ait Lu. iiij. Dabo tibi poteſtatem hanc vniuerſaꝫ ⁊ gloriam illoꝝ. q꞉ mihi tradita ſunt. ⁊ cui volo do illa. Tu aūt ꝓcidens ſi adoraueriſ coram me erunt tua omnia. ſꝫ Math. dicit ꝙ dixiſſet. q̇ omnia dabo tibi ſi cadēs adoraueris me. ⁊ q꞉ illud cõtinebat iniuriam dei. ideo repulit eum dicēs. Vade ſathana. ſ. in infernuꝫ. Scriptū eſt enī. ſ. Deuẗ. vj. Dñm deum tuum adorabis. ⁊ illi ſoli ſuies. Tūc reliq̇t eum dyabolus. ⁊ acceſſerūt angeli ⁊ miniſtrabāt ei. Sic etiā tentat adhuc cape homines ꝑ rete auaricie ꝓmittendo eis intḋum bona tp̄alia. Sicut refert Ceſari⁹ in dyalo. In villa q̄dam in dyoceſi Colonieñ. Campanari⁹ habuit votum cuiuſdam pegrinatōis. Hic cum die quadam cõdixiſſet cum muliere ville ſue. ꝙ mane pariẗ ituri eēnt. illa eum rogauit vt maturius matutinas pulſaret ꝓpter ſolis feruorem ⁊ ardorē. ⁊ ꝓmiſit. Eadem nocte dyabolus ad lectum eius veniēs: tetigit eum dicēs. Pulſa matutinas. ſicq̧ diſceſſit. Qui mox ſurgens ⁊ lumen ardens in eccl̄ia reſpiciens. Cum aūt pmum galli cantum eſſe depꝑhendiſſet putās q꞉ a p̄dicta muliere fuiſſet excitat⁹. de eccl̄ia exiuit. volens illi dicere vt domum iret. eo ꝙ nimis mane eſſet minime eam inuenit. ſꝫ hominem nigꝝ cõ ſe ſtātem vidit. q̇ emiſſa lingua hominem tetigit. ⁊ ipſum ſupra dorſum iactauit. ⁊ ꝑ aerem cum illo volitās ſup̄ pinnam turris caſtri quod Nienburgk diciẗ depoſuit. Cui cum diceret. Times ne aliquid modo: Rñdit ille. De ei ꝑmiſſione duct⁹ ſum huc nil cõtra me poteris: niſi q̄ntum ille ꝑmiſerit. Ad quem dyabolus. Fac mihi homagium: ⁊ ego te deponam. et dabo tibi diuitias multas. Ecce qui xp̄o omnia regna dare ſpopondit. illi dare diuitias multas vt ei homagium faceret: ꝓmiſit. Et addit. Quod ſi nō feceris. vꝉ fame in hoc loco morieris. vel precipitio interibis. Cui campanarius ſpem habēs in domino dixit. Adiuro te ꝑ nomen Iheſu xp̄i ne me ledas. ⁊ vt me ſine periculo corporis deponas. Mox dyabolus illum tollens. iuxta villam Grymmeſzheym ſatis incõmode depoſuit. Cuꝫ autem ante lucem diei in dedicatione eiuſdem ville homines ad matutinaꝝ ſolēnia cum faculis ꝓperantes. ⁊ eum in agro magno deſtitutum repiſſent atq̧ reuocillaſſent. Auditis his que ei cõtigerāt ſatis admirati ſunt. Quarto vō die regreſſus in domum ſuaꝫ ſitum tam locoꝝ q̄ domoꝝ atq̧ edificioꝝ que ante nunq̄ viderat tam plane omnibꝫ expoſuit vt de raptu eius penitus nihil dubitarēt. Cum igiẗ hominem tentat dyabolus cape ꝑ rhete auaricie debet fortiẗ reſiſtere. quia qui per hoc rete capiẗ de facili nō dimittiẗ. Cui⁹ ſunt due cauſe. Prima eſt ſoliditas rei cui adheret vel ligatus eſt. Poſſeſſio enī auri plus durat q̄ ipſe. ⁊ ideo nō ſoluiẗ a rete auaricie dum viuit. Scḋa cauſa. q꞉ eſt pluribꝫ funibꝫ ligat⁹. Quot enī aureos poſſidēs hꝫ tot funibꝫ ligat⁹ eſt. q꞉ nō ſolum amore ꝓprio. imo ⁊ amore filioꝝ. Nam in morte cum deſinit amare eos quo ad ſe. adhuc tū amat eos filiis ſuis cumulando. ⁊ neſcit miſer ꝙ thezaurizat tam ſibi q̄ filiis iram in nouiſſimis ſuis. Q̄ autē deus iraſciẗ eis patꝫ pmo ꝑ illud Yſa. lvij. Propẗ iniq̇tatem auaricie ei irat⁹ ſum ⁊ ꝑcuſſi eū. Scḋo ex vbo Ozee. xij. Ad iracūdiā effraꝫ ꝓuocat me. Effraym intꝑretaẗ ſāctificās q̇ fructificat ī diuitiis. Tercio ex illo vbo Ia. v. qḋ diẗ de auarꝭ. Thezaurizatis vob iraꝫ in nouiſſimis diebꝫ. vbi dicit glo. Neſcis miſer cū thezauro pecunie thezauꝝ ire cumulari. Et hui⁹ ire eſt ſufficiens rō. quia auari regnum dei nō poſſidebūt. j. Chor. vj.

❡ Feria ſecunda Sermo.

HEc dicit dominus. Ecce ego ipſe reqro oues meas ⁊ viſitabo eas ſicut paſtor viſitat gregē ſuū. Ezech. xxxiiij. Ariſt. li. viij. aīalium dicit ꝙ ouibꝫ nocet tonitru⁹. etſi remāſerit vna ſola ⁊ fuerit imp̄gnata abortiet forſitan pre timore. Idem dicit Plini. in ſpe. nā. Tonitrua ſolitariis ouibꝫ inferūt abortiuum. Iō remediū eſt vt in vnum pariter cõgregenẗ. Moraꝉr ꝑ tonitruū intelligiẗ pnīa. Sicut enī ad tonitruum reqriẗ vt pmo vapor eleueẗ a tra ⁊ in nube aq̇ſa includaẗ. ſic neceſſe eſt ī pnīa. Naꝫ tūc vapor terreſtrꝭ ſurſum eleuaẗ qñ cõmiſſū pctū ad mēoriam reuocaẗ. Sꝫ tūc includiẗ in nube aq̇ſa qñ peccati memoriam ſequiẗ cõpūctio lacrimoſa. ſicut patꝫ de Maria magda. de q̄ dicit Greg. in omel. Cogitauit enī q̇d fecit. ecce pctōꝝ ad mēoriaꝫ reductio. ⁊ voluit moderare q̇d faceret ſup cõuiuantes ingreſſa eſt inẗ epulas lacrimas obtulit. Ecce mēoriaꝫ pctōꝝ ſecuta eſt lacrima. Iſta q̇dem pnīa intḋum nocet ſpūalibꝫ ouibꝫ xp̄i. ſ. hominibꝫ q̇ ꝓpẗ pnīam querūt loca ſolitaria vbi nõnunq̄ a demonibꝫ decipiunẗ. ꝓpter quod dicit Greg. di. xl. c. Quelibet occulta loca ſine grā animam ſaluare nō pñt. Quod in ipſis aliqñ cõſpicimus errantes electos patꝫ. Nam Loth in ipſa ꝑuerſa ciuitate iuſtus fuit in mōte peccauit. Ideo ad agendam penitentiam ſecurior eſt vita ſocialis q̄ ſolitaria ꝓpter quinq̧ rationes. Primo ꝓpter mutuam conſolationem. Iō diciẗ Eccl̄s. iiij. Me- N.

lius eſt duos eſſe ſimul ꝙ vnum. Scḋo ꝓpter ꝑiculi ſui
lapſus faciliorem euitatõꝫ. Tercio ꝓpter ꝓmptiorem re
leuatõꝫ. ꝓpter qḋ dicit Eccĩ. iiij. Ve ſoli q꞉ cum ceci-
derit nõ hꝫ ſubleuantem. Quarto ꝓpẽ mutuaꝫ ab aduer-
ſarijs defenſionem. Quinto ꝓpẽ corꝑalem miniſtratõꝫ
⁊ hoc tangit Eccẽs. cum dicit. Hñt eñ emolumentum
ſocietatis ſue. Ideo dñs in p̃nti epl̃a dicit de elect' oui-
bus ſuis ꝙ vult eas liberare de cũctis ꝑiculis in quibꝫ
diſperſe fuerant. In qua ſigna ſue bonitatis dupliciter
oñdit. Primo exp̃mit ꝑticulatim. ibi. Ecce egoipſe req
ro. Scḋo colligit ſummatim. ibi qḋ ꝑierat. Circa qḋ no
tandum. dñs hic ꝑ oues intelligit electos ſuos ꝓpẽ. iij.
Primo ꝓpter innocentiam. Quis eñ eſt animal inno-
cens. i. nullũ nocumentũ inferens. ⁊ hinc eſt ꝙ natura
ei nulla dedit armaturam. q꞉ nec cornua ad feriẽdum.
nec dentes ad mordificandum. nec vngues ad ſcindẽ-
dum. ꝫ vocanẽ bidẽtes. q꞉ cum duobꝫ dentibꝫ naſci di
cunẽ. Sꝫ dentes eaꝝ nõ ſunt ad nocẽdum. ꝫ ad paſcẽ-
dum. Hec innocentia ꝯpetit electis dei. q꞉ nihil faciũt
vñ alijs nocere poſſint aut intẽdant. q꞉ vt dicũt docto
res. Innocẽtia eſt puritas animi omnẽ iniurie illatõeꝫ
abhorrens. Iõ dixit Dauid. ij. Reg. vlt. Iſti q̃ oues ſẽ
q̃d fecerũt. q. d. nihil. vt ſic in eis duplex notẽ innocẽ-
tia. ſ. xp̃i. ſui ⁊ reſpectu ꝓximi. de qua dicit Aug. Vera
innocentia eſt q̃ nec ſibi nec alijs nocet. Et iam dictis
patet ꝙ impij raptores nõ ſunt oues xp̃i. q꞉ illi hñt po
teſtatem nocendi q̃ intelligiẽ ꝑ cornua. Nam nocẽt ſi-
biꝑſis. q꞉ ſeipſos damnant. niſi ad integrum rapinas
reſtituãt. Iuẽ illud. j. Chor. vj. Nolite errare fratres.
neqꝫ eñ fures neqꝫ raptores regnum dei poſſidebunt.
Item nocent etiam alijs paupibꝫ violentiam eis infe-
rendo. ⁊ bona eoꝝ eis auferendo. Quod tñ ꝓhibet do
minꝰ Prouer. xxij. Non facias violentiam pauperi. q꞉
pauper eſt. nec ꝯteras egenum in porta. qm̃ dñs iudi-
cabit cãm ipſiꝰ. ⁊ ꝯfringet eos q̃ ꝯterunt animaꝫ eius.
Nam legiẽ in hodierno euã. qḋ hꝫ Math. xxv. ꝙ do-
minꝰ dicit his q̃ a ſiniſtr' ſunt. Diſcedite a me maligni
in ignem eternum. Eſuriui ⁊ nõ dediſtis mihi mandu
care. Sitiui ⁊ nõ dediſtis mihi bibere. Sꝫ raptoribꝫ di
cit. Eſuriui ꝫ abſtuliſtis mihi quod debui manducare.
Ore meo abſtraxiſtis quod canibꝫ ⁊ auibꝫ vñs dediſt'
q꞉ canes ⁊ aues paſcunẽ de rapinis paupeꝝ. Iḋo dicit
eis. Sitiui ⁊ abſtuliſtis mihi quod debui potare. imo
quod plus eſt. ſanguinem meum in paupibꝫ bibiſtis.
q꞉ quod vni ex minimis meis feciſtis: mihi feciſtis. Itẽ
dicet eis Hoſpes eram ⁊ non collegiſtis me. imo quod
plus eſt domum in qua colligi debebaꝫ ꝯbuſſiſtis. Ta
les igiẽ incẽdiarij domoꝝ ad inſtar hedoꝝ ſeparanẽ' h
a ꝯmunione oĩm xp̃ianoꝝ. Sicut dẽ. xxiij. q. viij. c. Si
q̃s membroꝝ truncatões aut domoꝝ incendia fecerit.
ſiue facere iuſſerit. ſiue faciẽti ꝯſenſerit. q̃uſqꝫ vnicuiqꝫ
de his legaliẽ vel amicabiliẽ coraꝫ ep̃o ciuitat' alijſqꝫ ci-
uibꝫ nõ emendauerit a collegio xp̃ianoꝝ ſeparaẽ tanq̃
ethnicus ⁊ publica. ⁊ hoc intellige de illo quĩ intendit
auc̃te ꝓpria malo ſtudio ſeu odio. ſiue ꝓuĩdicta vt. xxiij.
q. vl. c. peſſimã. Si aũt faceret iuſſu eius q̃ hꝫ poteſtatẽ
indicendi bellum. vt regis vel ꝓncipis nõ iudicaẽ incẽ
diariꝰ ſi eſt bellum iuſtum. vel ſi incenduntẽ rei ⁊ nõ in-
nocentes. vt dicit Raymũdus de rapt. §. incendiariꝰ.
Similiẽ Hoſt. ⁊ Greg. papa. Et ſicut tales incẽdiarij
domoꝝ hic ſepanẽ a ꝯmunione fidelium ouium. ita in
diſtricto dei iudicio ab eis ſepabunẽ. ſicut dicit euãgeli
um. Cum venerit filiꝰ hominis ⁊c̃. Et ſequiẽ. Sepabit
eos ab inuicẽ. ſicut paſtor ſegregat oues ab hedis. Iteꝫ
dicit xp̃c raptoribꝫ. Nudus eraꝫ ⁊ nõ me cooperuiſtis
imo qḋ plus eſt in paupibꝫ meis me excoriaſtis. ⁊ cum
quo coopiri debueram ſubtraxiſtis. Vxores eñ rapto
rum veſtibꝫ caudatis terram coopiunt. ⁊ q̃liqꝫ trahũt
in cauda ſua totam ſb̃am vniꝰ paupis hominis. De ta
libꝫ hꝫ Amos. iiij. Vacce pigues audite q̃ eſtis in mõ-
te ſamarie que calumniaꝫ facitis egenis ⁊ confringitis
pauperes. q. d. Per viros veſtros ꝓcurare facitis ⁊ di
citis maritis vñis. Afferte ⁊ bibemꝰ. i. ſubſtantiam alio
rum rapite. vt nos ⁊ famule nr̃e laute viuamus. Iura
uit dominus dicit ꝓpha in ſancto ſuo. i. in ſeipſo. Ecce
dies venient ſup vos. ⁊ leuabunt vos. ſ. demones por
tando in captiuitatem. ⁊ reliq̃as veſtras in ollis feruẽ-
tibꝫ. Item diẽ eis. Infirmꝰ fui ⁊ nõ viſitaſtis me. ⁊ ſup
dolorẽ vulneribꝫ meis addidiſtis. In carcere fui ⁊ me
ibi cruciaſtis quod ꝑtinet ad raptores nõ ſolum reꝝ ꝫ
etiam ꝑſonaꝝ q̃s incarcerant. ⁊ ab eis omnia q̃ adhuc
hñt in domibꝫ extorquent. Ideo dicit eis finaliter xp̃c.
Diſcedite a me maledicti in ignem eternum q̃ p̃parat'
eſt ſathane ⁊ angelis eius. ¶ Secundo patet ꝙ maledi
cti tractores nõ exiſtunt de ouibꝫ xp̃i q꞉ habent dentes
peſtiferos ad mordendum vitam ꝓximi ſui. quod tñ
ꝓhibet dñs Leui. xij. Nõ maledices ſurdo. Quod ex-
ponit Greg. Surdo maledicere eſt abſenti detrahere.
Et ſimiliẽ Tullius mora. Obliquo nullum debes cor-
rodere dente. Iõ ꝯpanẽ p̃mo canibꝫ. de quibꝫ Math.
vij. Nolite ſanctum dare canibꝫ. ⁊ q̃re canibꝫ ꝯpantur
aperit ſap̃. Eccĩ. xix. Sagitta infixa femori canis ſicut
v̾bum in ore ſtulti. q. d. Canis infixam hñs ſagittam.
nõ quieſcit donec remouerit. Sic nec ſtultus detractor
q̃eſcere põt donec v̾bum malum qḋ de ꝓximo audiuit
alijs retulerit. Detractores eñ ſunt canes gregem dya
boli cuſtodiẽtes. nõ ꝑmittentes etiam vnam ouiculaꝫ
inde auferri q̃n lacerẽt ⁊ latrent detrahẽdo vel deridẽ-
do. Vel aliẽ canes iſti nõ ſolũ carnes comedũt ꝫ etiam
oſſa rodũt. q꞉ nõ ſolum carnalibꝫ. ꝫ etiam ſp̃ualibꝫ ho-
minibꝫ detrahũt. Sp̃ualr̃ aũt detractores ſimiles ſunt
canibꝫ q̃ in macello moranẽ. q̃ ⁊ ſanguĩ inſidianẽ Pro-
uer. j. Venite inſidiamur ſanguini. Et q꞉ detractores
ſẽ canes. iõ cũ ouibꝫ xp̃i nõ a dext' ꝫ a ſiniſtris ſtabũt.
ſicqꝫ cũ hedis ad ĩfernũ trahũẽ ⁊ intrabũt. q꞉ dĩ Apoc.
vlt. Foris canes. i. detractores ꝯ bonos latrãtes. Scḋo
detractores ꝯpanẽ ſuibꝫ. q꞉ ad modũ ſuum nõ ꝑcit ori
ſuo ab imũdicia ſicut nec pedi. Contra q̃s dicit ſap̃. j. a
detractione ꝑcite lingue. Et merito ꝯpanẽ ſuibꝫ. Sus
eñ ſi ortum intrat. vbi ex vna pte ſtercora. ⁊ ex alia pte
flores viderit. neglect' floribꝫ ad ſtercora currit. ⁊ ea in
ore ponit. Sic detractor ſi videat in aliquo aliq̃ imita-
tiõe laudeqꝫ digna q̃ velut flores ſunt. ⁊ ex alia pte aliq̃
rep̃henſibilia que velut ſtercora ſunt tũc bona abijcit.
Iõ refert Apia. c. lxiiij. Erat in ordine quodam nõ ar-
tibꝫ inſtructus ſacerdos. hic in tãtum vicio lingue dedi
tus erat vt de ſe peſſima diceret. ⁊ ſocios ſuos vel coha
bitãtes ſibi criminibꝫ infamaret. Hic ante mortem ra
ptus in furia tanta in ſe bacchatꝰ eſt corde vt ꝓprijs den
tibꝫ linguam maliuolam laniaret. ⁊ palaꝫ cũctis oſten-
deret. Quod ſignum fuit. q꞉ lingua ſua doloſe egerat.
⁊ venenum aſpidum ſub labijs eius. Quia ſepulcꝝ pa
tens guttur illꝰ fetorem deterrimum anhelaret. Sꝫ q꞉
ſancta mater eccl̃ia in hac die ſm̃ morem antiquum in
cipit ieiunium diuina ordinatiõe legit de ouibꝫ tam in
epiſtola ꝙ in euangelio dans intelligere. Sicut ouis ẽ
animal innocens nullum dentibꝫ ledendo vt ſic homo
ſit innocens nulli detrahendo. Quia dicitur de conſe.
diſtinc. v. c. Nihil ꝓdeſt homini orare. ieiunare. ⁊ alia
bona religioſa agere. niſi mẽs ab iniquitate ⁊ ab obtre-
ctationibꝫ ligua cohibeatur. Et eſt Pij pape ſententia.
Tercio patet ꝙ non ſunt ex ouibus chriſti iniquiſſimi
corporum necatores. quia habent vngues ad ſcinden
dum. Et certe ſunt ſimiles demonibus ⁊ non ouibus.
quia de dyabolo dicitur Ioh. viij. Ille homicida erat
ab initio. Fuit enim homicida ſuipſius. ⁊ poſtea parẽ-
tum noſtrorum. Ideo homicide ponenẽ cum hedis a
ſiniſtris. ⁊ non cum ouibꝫ a dextris. Ideo Apoc'. vbi
ſup̃. cum dixiſſet. foris canes. addidit. ⁊ homicide. ſcꝫ
corporales ⁊ ſpirituales. Secundo electi aſſimilantur

ouibꝰ ꝓpter patiã. Sicut. n. oues cū occidūt ſūt valde patiētes nō clamādo: ſic etiā electi dei cū occidūt: aut ēt moleſtant̄ n̄ murmurāt ſꝫ ēt patiēt̄ tolerāt. Jō dic̄ Pſ. xliij. Q̄m ꝓp̄t te tota die mortificamur. eſtimati ſumꝰ ſicͭ oues occiſionis. vbi patiā electoꝝ dei ouiū ꝯmendat̄ ex duobꝰ. Primo ex cã. ſ. ꝓpter deū nō ꝓpter furtū vel homicidiū. Quia dicit Petrus apl's. j. Pe. iiij. Nemo veſtrū patiat̄ quaſi homicida: aut fur aut maledicus: aut appetitor alienoꝝ. ideo dicit Pſ. lxviij. Propter te ſuſtinui obprobriū. Secundo ex pena: qꝛ mortificamur ꝑ patiam tota die. i. ꝑ totā vitam. Ex his patꝫ ꝙ nō ſunt ex ouibꝰ chriſti ex impatientia murmurantes. Et pmo ꝯtra infirmitatem: quod tñ valde fatuū eſt. qꝛ vtilior ē aliquando infirmitas q̄ ſanitas: ꝓpter ſex cãs quas habes s̄. dñica iii. lx. ſer. j. Q. Q. Igit̄ legit̄ in vitaſpatruꝫ. li. c. cxlvij. Quidaꝫ ſenex magnus diſcipulo infirmanti ait. Ne cōtriſteris ex infirmitate. ſumma enī religio eſt vt in infirmitate dño quis gratias agat. Si ferrum es eruginē ꝑ ignē amittis. Si aurū ꝓbaris ꝑ ignem. a magnis ad maiora ꝓcedis ne anxieris. ergo frater ſi dominus vult te in corpore torqueri. tu q̄s ſis q̄ moleſte feris Suſtine g̊ et roga eū vt que ipſe vult illa cōcedat. Secundo ꝯtra paupertatē. qđ eſt etiā fatuū. qꝛ pauperes ſunt electi ad regnū celoꝝ: iuxta illud Jaco. ij. Nonne elegit deus pauperes in hoc mūdo. q. d. ſic. Diuites in fide ⁊ heredes regni. Jdeo legit̄ in vitaſpa. ꝙ ſanctus Arſenius q̄ cū magnus fuiſſet in curia imꝑiali factus eſt religioſus ⁊ adeo pauꝑ ꝙ querere elemoſynā ipm̄ oportebat. de hoc nō murmurãs ſꝫ gloriãs in domino dixit. Gratias tibi ago dñe. qꝛ ad hoc deueni vt elemoſynā in tuo noīe peterē vt egenus. Tercio ꝯtra tp̄is oportunitateꝫ Sunt enī quidā q̄ ſemꝑ volūt aliā aurā habere q̄ nobis dñs dignat̄ dare. Si enim pluit ipi deſiderant ſerenitatē. Si aūt eſt ſerenitas cupiūt pluuie humiditatē. Sic legit̄ in vitaſpa. Quidā heremita ſeminauit olera. ⁊ viſum eſt ſibi pluuiā neceſſariaꝫ eſſe oleribꝰ. Petijt igitur a dño ⁊ obtinuit et vt breuiter dicā. tale tp̄s dedit ei deus q̄le voluit. et tñ nec vllū olus de terra exijt. q̄ credēs vniuerſalem defectū olerū in anno illo: patienter ſuſtinuit. Sed cū declinaſſet ad domuꝫ heremite alteriꝰ. et pulcerrimū vidiſſet. narrauit heremite illi q̄ ſibi acciderāt. Cui ille r̄ndit. merito. n. hoc tibi accidit. Putabas te ſapiētiorē eē deo: ꝙ ei īdicabas q̄d facere deberet. Ille. n. qui ſe ꝯformat diuine voluntati ſemꝑ abundat. ſicͭ iſte de quo legit̄ q̄ ſemꝑ in agris ſuis et vineis habuit fructus vberiores q̄ alij. Et cum quereret̄ a vicinis q̄re hoc eſſet: r̄ndit. Non eſt mirū ſi fructus vberes habeo cū tale tempus habeo q̄le volo. Cui illi mirarent̄ ⁊ inq̄rerent quō hoc. r̄ndit. Ego nunq̄ aliud volo q̄ qđ deus vult. ſemꝑ habeo tale quale ego volo. Quarto ꝯ ꝓſperitatē maloꝝ. dicit Job. xxj. Quare impij viuunt ſublimati. ꝯfortati ſunt q̄dē diuitijs. Alij dicunt Jere. xij. Quare via impioꝝ ꝓſperat̄. bene eſt oībꝰ q̄ p̄uaricātur et inique agunt. Reliqui vo aiūt Abacuc. j. Quare reſpicis ad ꝯtemptores ⁊ taces ꝯculcāte impio iuſtiorē ſe. Ceteri. Vſqꝫquo peccõres dñe. vſqꝫ q̄ peccõres gloriabunt̄. Sed ceſſat murmur. ſi q̄s reſpiciat cãm q̄re hec fiant. Fidelis. n. medicus de egri ſanitate deſperatꝰ vniuerſa cōcedit q̄ ipſe appetit. Egro vo de cuiꝰ ſalute ſpeꝫ habet multa negat. Sic dñs reprobis abundātiā tp̄alium tribuit. vt ſi qua bona egerīt in mundo iſto mercedem recipiāt. de hoc vide s̄. dñica. j. in aduentu dñi ſer. ij. A. Z. et dñica. iij. in aduent. F. j. F. G. ¶ Tercio electi aſſimilant̄ ouibꝰ ꝓpter abundantiā. abundant. n. pmo in fetibꝰ. iuxta illud Pſ. cxliij. Oues coruꝫ fetoſe. Et vt ait Areſt. li. aīaliū. ꝙ pariūt vſqꝫ ad octo annos. Scđo abundāt in greſſibꝰ. i. in lacte qđ egredit̄ ab vberibus eoꝝ. Jdeo dicit pſ. cxliij. Abundantes in greſſibus ſuis. Tercio abundāt in velleribꝰ. de q̄bꝰ dixit Job. xxxj. De velleribꝰ ouiū mearū calefactus eſt pauꝑ. Moralit̄ per fetus intellige merita. ꝑ lac doctrinas. ſed ꝑ vellera exempla bona. Electi. n. ad inſtar ouiū abundant ī meritis ſalutꝭ. veris doctrinis. boniſqꝫ exemplis. Sed longū eſſet quo ad tempus declarare. Eſt tamen notandū R. ꝙ quatuor ſunt que faciunt in fetibus ipãs oues abundare. Primū eſt ventus: dicit. n. Areſt. li. vij. aīaliū. Si oues impregnate fuerint verſus ventū ſeptentrionalē faciunt mares. Si aūt aduerſus meridionalē. tūc femine naſcent̄. Et eſt ratio. qꝛ ventus ſeptentrionalis frigidus eſt. et claudit poros corporis. vt ſic fructificēt oues ad maſculos ꝓcreandos. Econtra eſt de meridionali. Moraliter ꝑ ventū ſeptentrionalem intelligitur inſpiratio gratie ſeptiformis. que notat̄ in ſeptentrione. vbi ſunt ſeptem ſtelle circa polum. deſignantes ſeptem dona ſpūſſancti. que ſunt pietas: timor: ſcia ⁊c. que dātur nobis ꝯtra ſeptem maiã. Primū malū eſt puerilitas. de q̄ Eſa. lxv. Puer centum annoꝝ morieť. et. j. Coꝝ. xiiij Nolite pueri effici ſenſibus. Contra hoc malū eſt maturitas ſapie. qꝛ ſm Grego. ſup Ezech. Per ſapiāꝫ maturi ſumus. Ad maturitatē ſapiētie ꝑtinet puerilia deſpicere. Jdeo ventus ſeptentrionalis facit oues dei parere fetus maſculinos. Scđm malū eſt brutalitas q̄ exteriora ſola in rebus cupimus illis ſolū adherētes et q̄ſi foris ſtantes. interiora vo coꝝ cognitōne nō attingimꝰ Contra hoc malū eſt donū intellectus penetrans interiora. qꝛ ſm Greg. ſup Ezech. intellectus tollit ebetudinem. ¶ Terciū eſt ꝑiculoſitas ꝯtra quam eſt donū conſilij. Prouerb. xxiiij. Erit ſalꝰ vbi multa ꝯſilia. ¶ Quartū malū certaminū ſpūaliū continuitas: ꝯtra quā ē donum fortitudinis. mūdus. n. totus eſt plenus certaminis. iuxta illud Berñ. Jn mūdo iſto quaſi in ſtadio certaminis poſiti ſumus. militia eſt hoīs vita ſuꝑ terram.

¶ Quintum malū eſt error circa bona ⁊ mala ſm qualitatem ⁊ quantitatē. ſm qualitatē q̄ñ credunt̄ eſſe bona que ſunt mala: iuxta Eſa. Ve ve q̄ dicitis malū bonū. Scđm quantitatem q̄ñ credunt̄ magna bona que ſunt pua: ⁊ econuerſo. ꝯtra hoc eſt donuꝫ ſcie. Scientia enim reſpicit bonū et malū. Jdeo noīat̄ lignū ſcīe boni et mali Gen̄. ij. Contra hunc erroreꝫ dr̄. Sap. xiiij. Jn magno ſcientie viuentes bello tot ⁊ tanta mala pacem appellant. ¶ Sextū eſt vite execrabilitas: vita. ſ. q̄ deo nō eſt honorificata: immo eſt cōtumelioſa. Contra qđ eſt donū pietatis: put dicit̄ pietas veneratio ſanctorū. primo dei: deinde eoꝝ q̄ ei ſanctificata ſūt. ¶ Septimū malū eſt ſtulta ſocietas q̄ nihil eſt ꝑiculoſiꝰ homini tot malis obſeſſo. ꝓuer. xxviij. Qui ꝯfidit ī corde ſuo ſtultꝰ eſt. Contra hoc eſt timor dei qui expellit pctm̄. Eccī. j. ⁊ Eccī. xxv. Nihil melius eſt q̄ timor dei. Ecce ꝙ ventꝰ ſeptentrionalis ꝑ quē vt dictuꝫ eſt intelligit̄ inſpiratio gratie ſeptiformis. ſeptem donoꝝ ſpūſſancti facit fetus maſculinos. i. opa virtuoſa. Sed ꝑ meridionalē ventū calidū intellige inflamationē ſpūs maligni q̄ facit parē feminas. i. opera vicioſa et defectiua. qꝛ demones ſignificant̄ ꝑ locuſtas Exo. x. que oīa viridia corroſerunt. qꝛ ipſi nō ſolū ꝑere oīa mala opa faciūt: ſed etiaꝫ oīa bona corrodunt. qꝛ feſtināt ad deſtruendū bonoꝝ opeꝝ initia vt frequens fructus impediat̄. vt teſtat̄ Pe. rauen. ſup Math. Dyabolus ſꝑ primordia bona ſibi pulſat captat rudimenta virtutū: ſcientiam in ipſo ortu feſtinat extinguere ſꝫ nō pōt. ¶ Secunduꝫ quod abundare facit oues eſt potus. qꝛ dicit Areſto. li. vij. aīalium. Oues impinguant̄ bibendo aquā: et ideo dāt eis paſtores comedere ſal vt plus bibentes citius impinguent̄ ⁊ magꝭ ſane ꝯſeruent̄. Hec aqua moraliter eſt ſapientia de q̄ ſapientie. xv. Aqua ſapiētie ſalutaris potauit eos. Hāc quidē aquam ſi potabunt electi dei facit eos abundare fetibus bonorum operum. Jdeo dicit aplus ad Col. j. Fructificantes ⁊ creſcentes in ſcientia dei. ¶ Tercium quod facit abundare eos eſt paſtus. qꝛ dicit Areſtꝭ. vbi ſupra. Paſtores dant eis in autūno cucurbitas cū ſale

paratas ad multiplicationem lactis de mammillis: vt
oues impinguant lenticula mixta cum ſale. et ſi oues ꝑ
triduũ abſtineant a cibo ⁊ poſtea accipiũt multũ impin
guant. et in eſtate valet eis aqua ſeptentrionalis frigi
da: et in hyeme meridionalis tepida. ⁊ iuuat eas paſci
in fine diei ad generandum. Sic moraliter electi ad in
ſtar ouiũ dicũtur paſci pane dei verboꝝ: vt abundēt in
lacte doctrinarũ: ſicut patet de beato Paulo q̄ paſtus ē
pane dei qñ in tercio celo didicit verba ſui euãgelij. Si
cut ipſe teſtaẗ ad Gal. j. Notum vobis facio euangeliũ
qđ euangelizatũ eſt a me. q2 nõ ſm hoĩem neqꝫ ab hoĩe
accepi neqꝫ didici: ſed ꝑ reuelationeꝫ Jeſu chriſti. Jdeo
abundauit in lacte doctrine ſm illud. j. Cor. iij. Tan
q̃ paruulis in chriſto lac potuꝫ dedi vobis. ❡ Quartũ
quod facit oues abundare eſt motus. Per nimia. n. iti
nera ꝑ multoſqꝫ labores fortes macreſcũt. ⁊ ſic multum
parturiũt quod oues pingues nõ faciunt. Et tunc pa
ſtores cognoſcunt que hyemē pati poſſunt quando ſu
per quaſdam inueniunẗ glacies ⁊ ſup quaſdam non: et
q̄ ex eis eſt debilis a ſe nõ excutit glaciem. Sic etiam ad
preſens quando oues chriſti mouenẗ de vno opere bo
no in aliud ⁊ faciunt doctrinam beati Jero. ad Ruſti
cum monachum de conſe. di. v. c. Nunq̃. Facito aliqđ
opus ſemꝑ vt dyabolus inueniat te occupatũ. Tũc vti
qꝫ in multis meritis fecũdanẗ: ideo diciẗ de electis dei:
Jbunt đ virtute in virtutē: donec videbiẗ deus deorũ
in ſyon. Et iterũ. Eũtes ibant ⁊ flebant mittētes ſemi
na ſua. Et ſequiẗ. Venientes aũt venient cum exulta
tione portantes manipulos ſuos. Quarto electi aſſimi
lanẗ ouibus ꝓpter obedientiam. Audiunt enim oues
vocem paſtoris ⁊ ſequuntur: ſic electi dei audiunt et ſe
quuntur doctrinam ⁊ vocem chriſti. Juxta illud Joh.
x. Oues mee vocē meam audiunt. ſ. aure audiendo: cor
de credendo ⁊ ope exercendo ⁊ adimplendo. Jdeo de q̄
libet tali obediente dicit dñs in pſ. xvij. Jn auditu au
ris obediuit mihi. Et q2 electi ſunt oues chriſti: ideo ad
inſtar boni paſtoris oſtendit eis octo ſigna amoris q̄ tã
guntur in preſenti epiſtola. Primum eſt ꝙ reqſiuit ſe
paratam. Sicut petierat Dauid Pſ. cxviij. Erraui ſicut
ouis que ꝑijt: require ſeruũ tuũ ⁊c. Et hoc tangit ꝓpha
cum dicit in ꝑſona dñi. Ego ipſe reqro oues meas. Era
mus. n. per peccatum a deo ſeparati. ſed dominus nos
queſiuit: ſicut patet in pabola Luce. xv. Quis ex vobis
homo q̄ habet centum oues. et ſi ꝑdiderit vnã ex illis:
nonne dimittit nonagintanouē in deſerto ⁊ vadit ad il
lam que perierat donec inueniat. Scđm ſignũ dilectio
nis eſt q2 viſitat egrotã. de quo dicit Aug. Magn⁹ me
dicus venit in mundũ: q2 vbiqꝫ iacebat egrotus et hoc
tangit cũ dicit. Viſitabo. glo. tanq̃ medicus infirmos
ſanando corpaliter ⁊ ſpũaliter. ſicut paſtor viſitat gre
gem ſuum. ſ. infirmũ in die qñ fuerit in medio ouiũ ſua
rum diſſipatarum. i. morbidoꝝ a ſalute longinquorum
Tercium ſignũ eſt ꝙ liberat oppreſſam qđ tangit ibi. ⁊
liberabo eas de cunctis locis in quib⁹ diſpſe erãt in die
nubis ⁊ caliginis. Quartũ ſignũ qñ educit opp̄ſſaꝫ: qđ
tangiẗ ibi. et reducã eas de populis. Jdeo pōt quilibet
noſtrum dicere cum pſ. xxxix. Eduxit me de lacu miſe
rie ⁊ de luto fecis. Quinto ꝙ cõgregat errabũdã. ꝓpter
quod dicit. Congregabo de terris. ſ. errabũdis. Sextũ
ꝙ induxit expulſam: qđ innuiẗ ibi. Et inducã eos ĩ ter
rã ſuã. ſ. in triumphantem eccleſiã. Jdeo de chriſto dici
tur Exod. xv. Jntroduces eos in montem hereditatis
tue. i. celeſtē patriã. Septimũ et octauũ ꝙ pauit fameli
cam: et quieſcere facit laſſatam. que tanguntẗ ibi. Paſcaꝫ
eos in montib⁹ iſrael. Et dicit glo. ꝙ paſcua electoꝝ in
p̄ſenti vita ſunt documenta ſcripturarum: ſacramenta
euchariſtie: inſpirationes diuine ⁊ ꝯſolationes eterne.
Sed in futura vita paſcet eos clara ſua viſione: de qui
bus ſubdit. Jn paſcuis vberrimis paſcam eos in mon
tib⁹ excelſis.

❡ Feria quarta quatuor temporꝫ.

Dixit dominus ad Moy
ſen. Aſcende ad me in montē ⁊ eſto ibi donec
dicam tibi. daboqꝫ tibi duas tabulas lapide
as ſcriptas manu dei Exo. xxiiij. Conſuetudo eſt regũ
et dñoꝝ terrenoꝝ ꝙ leges ⁊ p̄cepta ꝑ ſe condunt: ꝓpter
qđ dicunẗ legũ conditores. xxv. q. j. c. Confidimus per
gelaſiũ. et. C. de leg. l. digna vox. Et hoc faciũt inſtictu
dei. iuxta illud ꝓuer. viij. Per me legũ conditores iuſta
decernũt: et licet ꝑ ſe condãt. tamen nõ ꝑ ſe ſed median
tib⁹ alijs ꝓmulgant. eaqꝫ nota faciunt et p̄mũ ꝑ magis
dignos vel ꝑ milites. Deinde ꝑ precones q̄ populo pu
blice hec ꝓmulgant. Sic ſpũaliter deus q̄ eſt rex reguꝫ
et dñs dñantiũ. imperator celoꝝ p̄cepta ⁊ leges princi
paliter cõdidit. Juxta illud pſ. cxlviij. Preceptũ poſu
it et nõ p̄teribit. Sed tñ illa p̄cepta nõ ꝑ ſe: ſed primum
ꝑ milites. i. ꝑ angelos ea ꝓmulgauit. iuxta illud apoſto
li ad Gal. iij. Lex ordinata fuit ꝑ angelos. ⁊ ĩ manu me
diatoris. q2 ſup Exo. xxiiij. diẗ glo. Or quidã apparēs
in forma corporali ⁊ loquēs in ꝑſona dei dicit precepta
Moyſi. Jdeo dicit Auguſtinus li. v. de trinit. ꝙ oĩes
apparitiones ⁊ locutiones veteris teſtamenti fuerunt
facte ꝑ angelos qui apparebãt in ſubiecto creaturis: in
quo voces corporales formabant. Jdem dicit magiſter
li. ij. di. viij. c. v. Jlla oĩa que patrib⁹ viſa ſunt cũ deus il
lis p̄ſentareẗ ꝑ creaturã. Glo. ſicut ꝑ miniſtros factum
eſſe manifeſtum eſt. Etſi nos latet quõ ea miniſtris an
gelis fecerit deus. ꝑ angelos tñ facta eſſe credimus. Et
ſic pꝫ ꝙ ꝑ angelos principaliter dedit p̄cepta. et deinde
ꝑ Moyſen tanq̃ ꝑ p̄conem populo ꝓmulgauit. Jdeo
hic angelus quē ſcriptor vocat hic dñm dixit ad Moy
ſen. Aſcende ad me in montē. que ſunt verba hodierne
lectionis: in quo tria deſcribunẗ. ſ. angelus imperauit.
ibi. Aſcende ad me. Moyſes populũ ordinauit. ibi. Ex
pectate hic donec ⁊c. Jdē aſceſum ꝯſummauit. ibi. Cũ
qꝫ aſcendiſſet Moyſes. Circa qđ notandũ. Domini ter
reni dant p̄cepta ſubditis ſuis ne obliuioni tradantur
ſcribunt ea ꝑ ſe vel ſuos cancellarios. vt ſic memoriẗ te
neãẗ. Quia dicit poeta. Lectio lecta perit litera ſcripta
manet. Sic ad p̄ns dñs de⁹ qui precepta ſua pplo ſuo
dedit vt ea ſcriberenẗ voluit ꝓpter quatuor cãs q̃s ſan
ctus Tho. ponit. xxxvij. diſt. li. iij. ſniaꝝ. Prima cã q2 ꝑ
ꝯtrariam ꝯſuetudinē rõ naturalis in qua ſcripta erant
hec p̄cepta erat obtenebrata. Secũda cã q2 ſi in aliqui
bus vigebat lex nature. tñ amor boni in eis deficiebat.
et ideo ꝑ quandam coactionem legis ad bonũ inducē
di erant. Tercia cã vt nõ ſolũ natura inclinaret ad bo
num. ſed etiã reuerentia imperij diuini. Quarta cauſa
vt precepta magis memorie cõmendarenẗ. Jdeo dixit
hic angelus ad Moyſen. Dabo tibi duas tabulas lapi
deas ſcriptas manu dei. Sic habent aliqui libri. vbi vi
detur ꝙ dñs ꝑ ſe ſcripſit p̄cepta. Sed tñ cõiter libri ha
bent ꝙ angelus dixit. que ſcripſi. Nam et ſic habet te
xtus biblie. Et ſic videẗ verius ꝙ ſcripſit p̄cepta domi
nus ꝑ angelum tanq̃ ꝑ cancellariuꝫ. Sed oriẗ hic vna
queſtio. quomodo iſta decem precepta fuerũt in duab⁹
tabulis ſcripta. De hoc ſunt varie opiniones. Dicit enĩ
Joſephus in li. antiquitatũ. qui erat fideliſſimus hyſto
riographus ꝙ in vna tabula erant quinqꝫ ⁊ in alia ta
bula ſimiliter quinqꝫ. Sed Auguſtin⁹ cũ quo cõcordat
magiſter li. iij. di. xxxvij. c. j. ꝙ in prima tabula fuerunt
tria p̄cepta prima que ꝑtinent ad deũ. ſ. ad cognitionē
⁊ ad dilectionem trinitatis. Sed in ſecunda tabula fue
runt reliqua ſeptem que ꝑtinent ad proximũ. Origeñ.
⁊ ceteri dicunt ſex fuiſſe in vna et quatuor in alia. Sed
ꝓ cõcordia iſtaꝝ pōt dici ꝙ ad literam fuerunt quinqꝫ
p̄cepta in vna tabula ⁊ quinqꝫ in alia. vt dicit Joſeph⁹
qui attendit ordinem rei geſte. ſed Auguſt. mgr ⁊ Ori